

2/97

KORKKIRUUN

SISÄLLYS

- Teekkarispeksi
- Fuxiwappu -96
- "Ongelmien ratkaisu" -vuokaavio
- Ohjeita kopioijille
- KoMeE-96 eli Kone Meni Eurooppaan syksyllä -96
- TEK informaatiota

TEEKKARISPEKSI

Teknillisen Korkeakoulun Teekkarispeksi vieraili jälleen Tampereella 1.-2.4 kuluva vuotta. Tämän vuotinen speksi oli nimeltään *Faust² eli perkeleen viimeiset kiusaukset*. Jossa tapahtumat sijoittuivat pääasiassa tähtialus S/S yllätyksen komentosillalle, jossa käytiin huima taistelu siitä, kuka saa pelastaa maapallon.

Speksin taidemuotona lienevät keksineet ruotsalaiset joskus 1500-luvulla, kun Upsalan yliopiston valveutuneet latinanopettajat ryhtyivät kehittämään opetusmenetelmiä ja huomasivat näytelmien kyhäämisen ja esittämisen oivaksi harjoittelumuodoksi ylioppilaille. Näistä opetusmielessä lanseeratuisia teatterikappaleista urkeni ajan saatossa perinne, joka nykyään kukoistaa paitsi synnyinmaansa yliopistoissa myös lahdella tällä puolen, jossa vuodesta 1990 Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan jäsenet ovat omaksi ja hengenheimolaistensa iloksi tuottaneet joka kevät uuden speksin.

"Virallisen määritelmän" mukaan speksi on "yleensä tekniikan ylioppilaiden tuottama ja toteuttama humoristinen, ajan ilmiöitä kriittisesti parodioiva aihepiiriltään historiallinen kokoillan musiikinäytelmä, jolle on ominaista vuorovaikutteisuus yleisön kanssa ja improvisaation käyttö tehokeinona". Tämä asettaa vaatimuksia paitsi tekijöille myös yleisölle.

Speksiyleisöltä vaaditaan huomattavasti enemmän kuin laitosteatterien puuduttamalta rivikatsojalta, sillä interaktiivisuus edellyttää molempien osapuolten osallistumista. Kriittiset katsojat tuovat esitykseen oman panostuksensa hyvin ajoitetuilla ja nasevasti muotoilluilla "OMSTART" välihuudoillaan, ja kriittiset speksaajat ottavat onkeensa hyvät kommentit. Mikä tahansa huutelu ei kuitenkaan ole oikeaa speksikommentointia - ihanteellinen speksiasiakas harjoittaa myös itsekritiikkiä ja antaa nautinnon mahdollisuuden niin näyttelijöille kuin kanssakatsojille.

Kahden speksin ja muutaman teatteriesityksen kokemuksella kirjoitteli:

Mikko

Fuxiwappu -96

Aloinpa tässä yhtenä iltana puolenyön aikaan hieman jäsenilemään hajanaisia muistikuwia omasta fuxiwapustani, josko niistä waikka saisi Korkkiruuwiin jonkinlaisen jutun. Helppoa se ei ollut, sillä kyseinen tapahtuma, taikka oikeastaan tapahtumasarja, on luonteeltaan hieman vaikeasti muistettava. Kun vielä Wapun ajallinen määrittely on itselleni hieman hämärä, tapahtumien etenemisjärjestyksestä puhumattakaan, niin tarinani ei tule olemaan kronologisesti saatikka loogisesti etenewä.

Blebeijiasussa taapertawa kämppikseni kuitenkin on saanut kowaan päähäni iskostettua Wapun alkawan Tampin paljastuksesta, joten aloitetaan nyt sitten siitä. Siellä oli täyttä, videoestys, savukone, karkkia tai munkkia, en muista kumpaa ja tietysti Olvia. Mutta koska te tätä lukiessanne olette jo itse olleet läsnä uudemmassa wersiossa, en katso aiheeliseksi siitä sen enemää kertoilla.

Myytyäni muutaman päivän Tamppia räntäsateessa upouusi teekkarilakki päässäni keikkuen eripuolilla Tampesteria koitti päivä, jolloin Tupsulan parvekkeella soitettiin suomirokkia yleisön wärjötölessä wesisateessa taiwasalla. Bändin laulusolistilla ei ääni ollut aiwan parhaassa terässä ja hän kyllä sammuikin kotisohwalleen pian esityksen päätyttyä. Saapa nähdä jatkuuko perinne tänä vuonna. Solistin waihtumisesta huolimatta kaikki edellytykset moiseen kyllä löytyy. Makkaraa grillattuani ilmeisesti sawu teki sen , että seuraawana aamuna pääni oli kipeä.

Seuraawaksi kun jotain tiettävästi tapahtui, olikin kai sitten Garden Partyt. Nautittuani jokusen olusen konetalon sisäpihalla meninkin haalarit päällä fysiikan toiseen wälikokeeseen tuijottamaan paperia puoleksi tunniksi. Niin ja mulla oli hikka silloin. Sen jälkeen lähdinkin yksikseni myymään Tamppia kaupungille Rautatienkadun Alkon eteen. Siltä reissulta opin sen, että kolme Tamppia myytyään teekkarilla/fuxilla on hallussaan riittävästi rahaa pulloon pöytäwiinaa sekä bussilippuun takaisin Herwantaan. Bussimatka oli harwinaisen raskas, totesi bussikuskikin herätellessään minua kolmekymmpisen päättärillä. Sieltä olisikin sitten taas ollut liian pitkä matka kotiin Wäinölään joten jouduin menemään suoraan Wappubommareihin.

Bommareissa oli Lapinlahden Linnut. Muistan kuinka eturiwissä huutelin heille biisitoivomuksia, mutteiwat perkele kuitenkin niitä toteuttaneet. Sen jälkeen muistan kuinka heräsin seuraawana aamuna omasta sängystäni t-paita päällä nurinpäin ja alushousut kirjoituspöydällä. Kello oli wähan waille kymmenen ja totesin että tulee kiire fuxijäyiniin joten tein näyttävän sisääntulon Kuninkaankadulle taksimersulla.

Tehtyäni itsestäni pellen fuxijäynissä suunnistin läheiseen roskaruokapaikkaan, jossa ystäväallinen tarjoilija auttoi minua saamaan auki tiukassa istuneen wiinapullon korkin. Sieltä kulkeuduin parin terassin kautta Wappuriehen julistukseen, jonka päätteeksi melkein voitin joukkueeni kanssa Pölökajaviestin. Ehtiwät wain jakamaan palkinnot ennen maaliintuloamme. Sitten menin warmaankin baariin kaljalle odottelemaan Suomineidon lakitusta, joka wiime vuonna oli jo kuudelta eikä puoliltaöin kuten nykyään. Kun Suomineito oli lakitettu, marssin rinta rottingilla teekkarilakki päässä baariin katsomaan lätkämatsia. Muistaakseni ensimmäisellä erätauolla lensin sieltä ulos. Liikaa juovuksissa mukamas.

Kun kaikki muutkin baarit oliwat täynnä, tai ainakin niitten owella iso mies niin minulle sanoi, suunnistin yöwäenpileitten terassille. Muistaakseni sinne oli wähan waikea löytää. Ilmeisesti olin mennyt sinne sisääinkin kun sieltä aamulla heräsin. Atalpan aamusaunan jälkeen silliksellä täpötäyden lautasen äärellä huomasin ettei ollut oikein nälkä. Söinpä kuitenkin ja asetuin watsa pömpöttäen ruokalevolle läheisiin rappusiin. Makoisat uneni kuitenkin keskeytyiwät wihreahaalaristen tyttöjen

raahatessa minut mukaansa. Ensin etsimään päiwystäwää apteekkia, sitten Ale-pubiin ja sieltä Weturitorille, fuxikulkueen lähtöpaikalle.

Kulkue olikin mielstäni yksi Wapun kohokohtia. Warsinkin kun ei tarwinnut kävellä. Istuin nimittäin koko matkan härwelimme kyydissä nauttien virkistäwää ohralimonaadia. Kadut tupaten täynnä ihmisiä wain ja ainoastaan meitä katsomassa. Fiilis oli mahtawa. Jopa niin mahtawa, että ihan tunsin miehuuteni kaswawan wähintään tuuman werran lewossa.

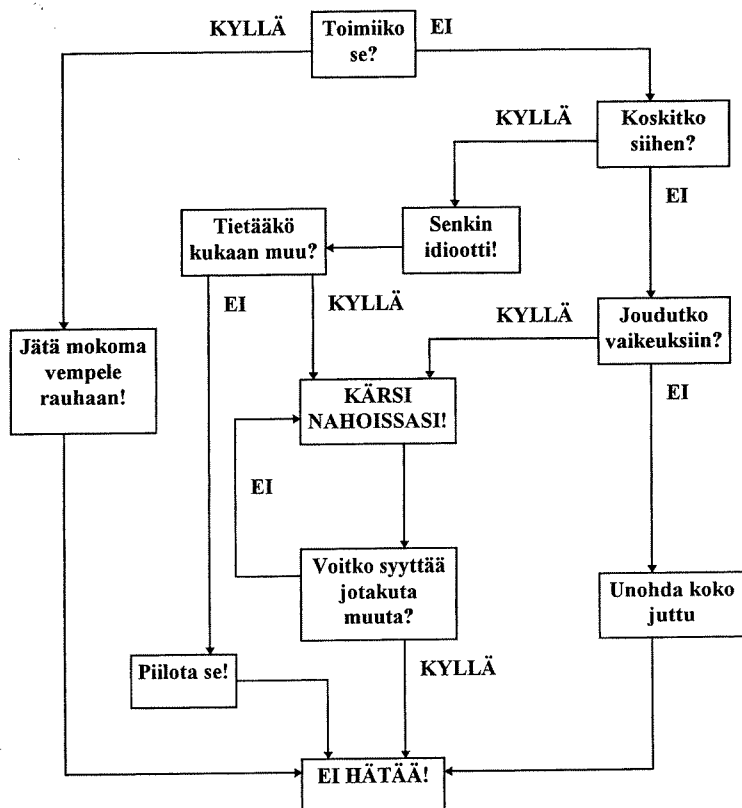
En kyllä koskaan saanut tietää miten paljon miehuuteni kasvu olisi ollut asennossa seisten, sillä pian kulkueen jälkeen tutustuinkin jo Suureen Kutistajaan Tammerkoskessa käydessäni. Märkänä ja wiluisena hyppäsin bussiin, joka wei minut saunalle. Saunottuani suunnistin ilman haalarinalaisia waatekappaleitani Koskikeskukseen kebabille. Tuli warmaankin huono omatunto noin epäterweellisestä ateriasta , kun piti sen jälkeen lähteä Keskustorille pomppulinnaan hyppimään. Hyppimisen käytyä woimille elikkäs aika pian wetäydyin läheiselle terassille, jossa tunsin itseni hywin wäsyneeksi ja silmäni tuntuiwät raskailta.

Wappu alkoi jo olla osaltani ohitse. Mieli oli toisaalta hieman kaihoisa, sillä tiesin, että fuxiwiuosi oli nyt ohi, kaikki uudet tuttavat hajaantusiwat sinne sun tänne, toisaalta taas tunsin itseni onnelliseksi siitä hyvästä, että olin selwinnyt fuxiwapusta hengissä. Yhteenwetona olin yhtä ihmeellistä kokemusta rikkaampi, monta markkaa ja aiwosolua köyhempi ja kaupan päälle sain kolmen päivän megakrapulan.

“ONGELMIEN RATKAISU”-vuokaavio

Tämä vuokaavio ilmestyi ensimmäisen kerran kiltaan jonkun mystisen faksin muodossa. Muista ottaa vuokaavio mukaan Wappuna liikkeussasi kodin ulkopuolella!

Hauskaa Wappua Korkkiruuvien lukijakunnalle, ja tietysti kaikille muillekin, vaikka eivät tätä luekaan!

Janne Pyrrö

OHJEITA KOPIOIJILLE

Tervehdys. Wapun aika on taas käsillä ja kaikki ovat kuumeisesti myymässä tamppia, joten minulla on vapaat kädet kirjoitella mitä sattuu. Kirjoitellaan sitten vakavasta aiheesta, joka minua on vaivannut jo pitemmän aikaa, eli kopiokoneita ei osata käyttää.

Kopiokone - Mitäs jos se ei toimikkaan niin kuin ajattelit.

Häh häh paska säkä....

Ei vaan. Aloitetaan siitä miten sen kopiokoneen saa toimimaan: Tarkista, että olet ostanut konekillasta mieleisesi kopiokortin, 150 tai 330 kopion kortin. Jos haluat käyttää kolikkokonetta tarkista, että sinulla on riittävästi kolikoita kokoluokissa 10p - 5 mk. Tämän jälkeen astu rohkeasti kohti kopiokonetta ja katso, että onko se päällä, jos ei kytke virta virtakytkimestä tai jos kone on "nukkumassa" eli virransäästötilassa paina Canoneissa sitä punaista nappia tai Sharpissa "kytke virta päälle uudestaan virtakytkimestä" ja odota hetki, että konhats lämpiyä.

Koneen lämmittyä laite on valmis täyttämään villeimmät kopiointi unelmat. Joten jos sinulla on nivaska papereita aseta ne syöttölaitteeseen niin päin kuin koneessa olevissa pienissä ohjeissa neuvotaan. Jos sinulla taasen on vain yksi tai muutama paperi niin voit asettaa paperisi suoraan kopiointi lasille. Lasille asetettaessa täytyy vain olla huolellinen, että paperi tulee asetetuksi oikeaan kohtaan ja oikein päin. Nyrkkisääntönä aseta paperin kopioitava puoli alaspäin ja A4 paperi pysty asentoon. Tämän jälkeen sulje kopiokoneen kansi ja paina sitä suurta näppäintä, jolloin kopiotapahtuma tapahtuu. Jos haluat tehdä kopiostasi kaksipuolisen, niin sinun pitää painaa kaksipuolisen kopioinnin nappulaa. Löytääksesi sellaisen Canonista sinun pitää etsiä sitä semmoisen hassun kannen alta. Sharpeissa vastaava nappula on ihan näkyvissä. Kolikkokoneessa kyseisessä nappulassa lukee duplex.

Kalvolle taikka muulle oudommalle alustalle kopiointi tapahtuu ohisyötön kautta eli kalvo asetetaan siihen semmoiseen välikköön missä ei ole yleensä paperia. Tämän jälkeen vaihdetaan "kaukaloa" eli paperitarjotinta koneen näytössä kyseiseen paikkaan missä kalvo on. Lopun pitäisi sujua itsestään.

Mutta mennäisiin tapaukseen, jolloin ei ole paperi taikka musteloppunut. Niin jos jompi kumpi edellä mainituista on loppunut ota pikaisesti yhteyttä johonkin killassa lymyilevään hallituslaiseen. Eli jos se kopiokone jumiutuu niin mitä tehdä. Jos tunnet itsesi epävarmaksi sen suhteen, että uskaltaisit avata kopiokoneen ovet niin pelko pois ei se syö. Kun näyttöruutuun on tullut teksti, että poista juuttuneet paperit niin avaa rohkeasti kopiokoneen ovet. Tämän jälkeen kopiokoneen sisältä etsi semmoinen LED-taulu josta näkee missä pain jumiutunut paperi on. Kun olet löytänyt taulun ja huomannut, että siinä palaa kaikki valot niin sulje ovet ja poistu paikalta kenenkään huomaamatta. Mutta jos siinä palaa esim. paikassa 2 (canon) punainen valo paperi on jumissa jossain paperikasetin lähetyvillä, jos taas siinä palaa paikassa 4 niin silloin pitää ottaa lajittelija irti ja avata hassu luukku mikä tulee näkyviin väliköstä. Tämän takaa yleensä löytyy kauniiksi viuhkaksi rytistynyttä paperia. Mutta jos tuntuu, että et osaa poistaa jumiutumaa anna olla ja jätä vaikka ovet kopiokoneessa auki ja mene toiselle kopiokoneelle.

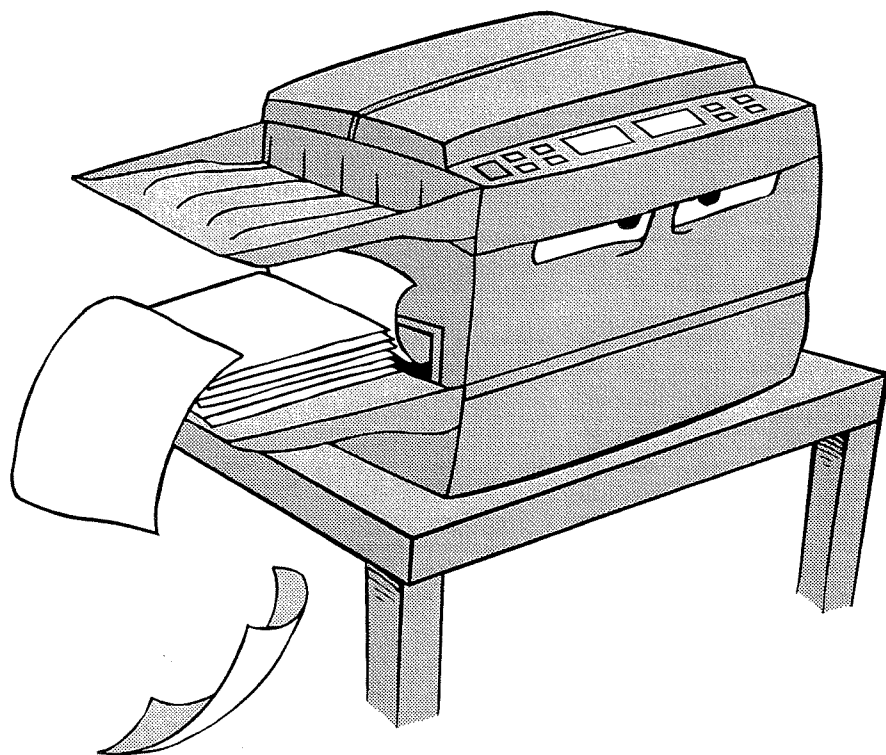
Mitäs vielä - niin kopiokoneen erikoistoiminnoista. Ne ovat vallan vekkuleita laitteita nuo kopiokoneet niillä voi tehdä monenlaista taittoa, etenkin leikkaa ja liimaa taittoa. Mutta kyllä sillä tekniikan kehityksen huippua edustavalla laitteella voi myös tummentaa ja vaalentaa, suurentaa ja pienentää. Toisilla kopiokoneilla voi jopa harrastaa kirja kopiointia, se nimittäin osaa laittaa eri sivut

omille papereilleen jne. Erittäin kiva ominaisuus on myös marginaalin siirto. Myös tummien reunojen poisto on kiva ominaisuus ettei sit sotke sormiansa niistä kopioista.

Jos käy niin että kopiokortti alkaa yhtäkkiä näyttämään siinä näytössä jotain c# merkintää ota yhteyttä minuun. Ilmeisesti kopiokorttisi on rikki. Mutta jos kopiokorttisi on taipunut tai likainen niin silloin emme korvaa mahdollisia menetyksiä.

Sitten seuraa kopioinnin poliisiohje:

1. Osta kopiokortti!!! Merkitse siihen sähköpostiosoitteesi!!!!!!!
2. Laita kortti koneeseen.
3. Aseta paperit syöttölaitteeseen tai suoraan kopiolasille.
4. Tee mahdolliset säädöt ja asetusten muutokset. Esim kaksipuoleisten kopiointi.
5. Kopioi!!!
6. Jos meni jumiin avaa ovet ja etsi jumissa olevat paperit ja poista ne. Laita vivut samalla tavalla takaisin kuin ne olivat. Sulje ovet. Palaa kohtaan neljä.
7. Jos olet kopioisi kopioinut muista ottaa kopiosi ja kopiokortti mukaasi.
8. Hauskaa päivän/yön jatkoa!!!

KoMeE -96 eli Kone Meni Eurooppaan -96

Otteita matkapäiväkirjasta:

su 15.9. Praha

Kone saapui Prahaan puoli tuntia myöhässä. Onneksi reipas taksikuski avusti tämän ja kiri parinkymmenen kilometrin matkalla aikataulumme kiinni. Kummallista kyllä, selvisimme rallista hengissä ja löysimme itsemme ja matkatavaramme erehdyttävästi Miikontaloo muistuttavan rakennuksen pihasta. Tuo 18-kerroksinen betonipalatsi ei kuitenkaan ollut etsimämme paikka, sillä meitä ystävällisesti rahastanut taksikuski oli epähuomiossa tuonut meidät väärän hostellin pihaan. Tunnin kävelyn ja vähintään tusinan harhareissun jälkeen löysimme oman hostellimme, joka oli salaperäisesti vaihtanut nimeään lentomatkamme aikana. Matkasta väsyneinä majoituimme huoneisiin, jotka tulisivat olemaan kotimme seuraavan viiden vuorokauden ajan ja päätimme pitää pienen lepotaun.

Lepäämäänhän matkalle ei tultu, joten hetken kuluttua olimme valmiit tutustumaan Prahan yöelämään. Oppaiksemme saimme kaksi tsekkityttöä, joihin joku nopea oli jo ehtinyt tutustua. He johdattivat meidät ihailemaan prahalaisia nähtävyyksiä (mm. paikallista huorakatua, jonne myöhemmin vahingossa eksyimme) ja illan viiletessä nauttimaan lämmittävää Guinnessia suosittuun irlantilaispubiin. Sen verran matka kuitenkin reipasta joukkoamme oli rasittanut, että palasimme kämpille Holesoviceen viimeisellä metrolla jo reilusti ennen pilkkua.

ma 16.9.

Aamu alkoi pirteästi, kun hostellin suihkusta saatiin ainoastaan kylmää vettä. Lisää piristystä aamu-unisille tarjosi hostellin isäntä, jonka kahvi oli taatusti karmeinta myrkyä, mitä kukaan meistä oli eläissään juonut. No, ainakin sitä juomalla heräsi. Toinen päivämme Prahassa opetti meille myös, että kaikkialla maailmassa vessat eivät toimi yhtä luotettavasti kuin rakkaassa kotimaassamme.

Päivä kului mukavasti Prahaa kierrellen ja nähtävyyksiä kuvaten. Välillä pistäydyimme kahvilla tai syömässä maukkaan pihviterian, joka Suomen rahassa saattoi maksaa jopa 30 mk juomineen. Illalla löysimme hostellimme läheltä pienen lähipubin (lue: slummiräkalän), missä viihdyimmekin aina aamuviihteen asti.

ti 17.9.

Aamiaisella MacDonald'sissa. Tulipa kotoinen olo! Jokin täällä sentään on samanlaista kuin koto-Suomessa. Hinnittelussa suomalaiset voisivat tosin ottaa mallia tsekeistä.

Kävimme ruokaostoksilla lähikaupassa. Suomenkielellä pärjää näköjään Tsekeissäkin, kunhan muistaa elehtiä riittävästi. Myyjän puheista en tosin ymmärtänyt sanaakaan, vaikka juttua riittikin ihan mukavasti.

Löysimme Holesovicestä jalkapallokentän kokoisen kirpputorin, jonne päätimme palata myöhemmin tuliaisostoksille. Hinnat eivät päättä huimaa, mutta niissäkin nähtävästi on tinkimisvaraa, kunhan vain ensin löytää yhteisen kaupankäyntikielen.

Kultturellimpi osa excursioryhmäämme suunnisti kuuntelemaan Vivaldin neljää vuodenaikaa, kun se enemmän juomakulttuuriin keskittynyt osa löysi jälleen itsensä pubeja kiertämästä. Väittelimme paikallisten nuorten miesten kanssa jääkiekosta ja jouduimme melkein tappeluun. (Tempperamenttistä porukkaa nuo tsekit.) Onneksi tilanne raukesi kun yksi meistä tajusi tarjota tsekipoppoolle oluet. Siitä ilahtuneena he puolestaan tarjosivat oluet meille, minkä jälkeen yhdistimme seurueittemme pöydät ja loppuillan lauloimmekin jo yhdessä vanhoja englanninkielisiä hittejä.

ke 18.9.

Excursiomme varsinainen pääkohde eli Prahan teknillinen korkeakoulu osoittautui varsin mukavaksi paikaksi. Oppaanamme toimi professori Jiri Sestak, jonka kanssa pääsimme kiertämään mm. koulun koneosaston labroja. Saimme kuulla, että ensimmäisen vuoden opiskelijoiden opintoihin kuuluu paljon käytännön laboratoriotöitä (mm. sorvausta) ja jäimme kaipaamaan vastaavaa perusopetusta omaankin opinahjoomme. Hämmästyseksemme kuulimme myös, että Prahan TKK:ssa opiskelee naisia lähes 40%. Ja me kun pidimme Suomea edistyksellisenä...

Prahan TKK:lla on perinteitä hieman enemmän kuin omalla pienokaisellamme. Insinööriopetus aloitettiin vuonna 1717 12 oppilaalla ja vuonna 1779 opiskelijoita oli jo yli 200. Nykyään koulussa voi opiskella rakennustekniikkaa, konetekniikkaa, sähkötekniikkaa, teknillistä fysiikkaa, arkkitehtuuria sekä liikenne- ja kuljetustekniikkaa ja opiskelijoita onkin kirjoilla jo lähes 15 000.

Mielenkiintoisen vierailumme päättäksi lahjoitimme ystäväilliselle oppaалlemme Suomi-verkkarit vuosimallia -52, mistä hän olikin pohjattoman kiitollinen ja toivotti meidät kaikki takaisin Prahaan opiskelemaan. Hmmm, pitäisiköhän...

to 19.9.

Junalippujen osto kesti yli tunnin vaikka jonoa ei ollut yhtään. (Tai ei ainakaan ollut ennen meidän asioimistamme.) Eivät näytä suomalaiset nimet olevan kovin helppoja tsekeille. Onneksi Suomessa matka- ja alennuslippuja ei kirjoiteta käsin.

Osa porukasta kävi katsomassa "Mini-Eiffel-tornia". Oli kuulemma hieno ja maisemat olivat upeat. Ehkä pitäisi siellä itsekin käydä, jos tämä sade vain lakkaisi...

pe 20.9.

Aikainen herätys. Juna lähti kohti Budapestiä klo 7.39. Matka Bratislavan kautta kesti 7,5 tuntia ja väliin mahtui kaksi passintarkastusta ja puoli tusinaa lipputarkastusta. Maisemat Slovakian puolella näyttivät sen verran ankeilta, että emme joutuneet katumaan sen jättämistä pois matkasuunnitelmastamme.

Löysimme hostellimme Pestin puolelta Dözsä György Utilla. Lähdimme heti etsimään ruokaa ja seurueemme jalkapallohullujen iloksi päädyimmekin syömään keskustassa sijaitsevaan jalkapalloravintolaan.

Hostellin suihkut ovat aika persoonallisia: hana katossa. Halpa versio hierovasta suihkusta? Kaduttaa, kun en muistanut ostaa itselleni rantasandaaleja suihkussakäyntiä varten. Montaakohan lajia jalkasientä tältä reissulta saa kerättyä...

la 21.9.

Kaikki vaatteet likaisia. Jouduin jo ostamaan puhtaan paidan ja alusvaatteet, kunnes päätimme pestä nyrkipyykkiä hostellin pesuhuoneessa. Naruja ei ole, joten ripustimme vaatteet kuivumaan hyllyille, kaappeihin ja ovien päälle. Ulkona sataa koko ajan...

Ostimme ruokaa lähikaupasta, jonka myyjä oli tulla hulluksi yrittäessään kaapia kasaan vaihtorahoja. Kolmannen suomalaisen ojentaessa maksuksi 1000 forintin seteliä, joutui poloinen hakemaan vaihtorahaa naapuriliikkeestä. Kylläpä tunsimme olomme rikkaiksi!

Löysimme naapurissa sijaitsevasta hostellista 24 h/vrk auki olevan pubin. Työntekijät puhuivat jopa englantia, joten päätimme nimittää kuppilan kantakapakaksemme.

su 22.9.

Edelleen sataa vettä kaatamalla. Löysin internetkahvilan (surffailu 30 mk/h) ja vanhana nörttinä viihdyin paikassa pari tuntia. Ihanaa saada yhteys Suomeen!

Osa poppoosta reissasi urheasti toiselle puolella Tonavaa ihailemaan linnaa. Useimmat meistä lammisti kaatosade ja jäimme Captain Cookiin juomaan olutta ja cappuccinoa ja katselemaan formula-ajoa.

ma 23.9.

Postikorttivuori kasvoi hallitsemattomaksi, joten päätin vihdoin lähettää ne. Olipa kokemus ostaa postimerkkejä Suomeen elekielellä... Pitäisiköhän opetella unkaria?

Kävin ihailemassa Tonavan siltoja ja valtavia parlamenttitaloja. Myrsky on niin kova, että miltei lensin jokeen. Jos nähtävyyksien näkeminen on noin rankkaa puuhaa, niin taidanpa pysytellä pubinähtävyyksissä...

ti 24.9.

Totesimme, että ainoa paikka, missä sade ei haittaa on kylpylä. Ei voi olla juuri parempaa tapaa viettää rankan illan jälkeistä lepopäivää kuin löhötä ulkona höyryävässä altaassa, kun kylmä sade ropisee niskaan...Ihanaa!

ke 25.9.

Aamulla aikaisin istuimme jälleen junassa. Tällä kertaa kohteemme oli Wien, jossa aioimme taloudellisista syistä viettää vain yhden päivän. Ratkaisu oli oikea, sillä Prahan ja Budapestin hintoihin tottuneita Wienin hintataso järkytti. Lähinnä keskityimme vain nähtävyyksien ihailuun, sillä pihviaterioihin ei ollut varaa.

Nähtävyyksiä kyllä riittikin ja totesin Wienin olevan kaunein näkemäni kaupunki. Takaisin on pakko päästä joskus, kun käytössä on enemmän rahaa. Nähtävyyksien lisäksi kävimme ihailemassa paikallista TKK:ta, jossa tosin tällä kertaa ei ollut opastusta tarjolla.

Wienin rautatieasemalla sain huomata, että magnakortit eivät reistaile ainoastaan prujukoneissa. Tällä kertaa tekniikan pettäminen melkein aiheutti matkatavaroitteni jäämisen Wieniin, muitten jatkaessa matkaa kohti Prahaa. Onneksi saimme viime hetkellä henkilökunnan paikalle avaamaan säilytyslokeroa luukun ja pääsimme ajoissa junaan.

Junamatka olikin taas kokemus. Jonkin matkaa Wienin jälkeen juna alkoi savuttaa ja jouduimme avaamaan ikkunat, jotta saisimme happea. Savun lähteestä meillä ei ollut aavistustakaan, mutta ilmeisesti kyseessä ei ollut mikään vakava, sillä matka jatkui. Keskellä yötä ei-kenenkään-maalla jouduimme juoksemaan rinkat selässä kuravellissä parisataa metriä, jotta pääsimme Prahaan jatkaviin vaunuihin. Pojille tuli kuulemma inttiä mieleen.

Vaihdon jälkeen totesimme ansainneemme palkkion ja aloitimme vaunubileet. Juoman loputtua väsyneet matkalaiset kuitenkin sammahtivat ja heräsivät vasta klo 4.15 junan saapuessamme "rakkaan kotimme", Holesovicen asemalle. Lähtiessämme Prahasta emme olisi uskoneet, miten ihanalta tuntui taas palata tuttuun hostelliin ja mennä nukkumaan tuttuun punkkaan. Oma koti kullan kallis...

to 26.9.

Onneksi sateinen sää ei seurannut meitä Prahaan, joten pääsimme viettämään kaunista syyspäivää puistossa. Reippaimmat jakoivat vielä kiertää nähtävyyksiä ja kävivät ihailemassa mm. Mozart-museota. Muiden "nähtävyydeksi" sai jäädä kolari, joka - ihmeellistä kyllä - oli ainoa Prahassa näkemämme.

pe 27.9.

Kaunis sää jatkui, joten raahasimme itsemme Prahan linna-alueelle nähtävyyksiä ihailemaan. Reissu kannatti, sillä upeitten rakennuksien ja patsaitten lisäksi näimme kauniin maiseman yli koko Prahan.

Matkamme lähetessä loppuaan, päätimme siirtyä normaalilta pihviateria-linjalta asteen juhlavampaan suuntaan. Niinpä nautimme illallisen 400 vuotta vanhassa ravintolassa, josta löytyi jopa englantia taitava tarjoilija meitä palvelemaan. Ateriasta muodostuikin reissumme kallein (Suomen rahassa n. 80 mk), mutta kaikki operatiivista kahviin ja konjakkiiin asti olikin täydellistä makunautintoa.

la 28.9.

Viimeinen päivämme Prahassa kului tuliaisista ostellessa ja viimeisimpiä valokuvia näpsyessä. Jotkut meistä taisivat ehtiä käymään vielä Prahan eläintarhassa kirahveja päällistelemässä.

Edellisen illan juhlaillallisesta innostuneina päätimme, ettei viimeisen illan aterian saa jäädä huonommaksi. Niinpä ostimme itsellemme kokonaisen sian, jonka kokki ystävällisesti meille paloitteli. Luulimme selviävämme pienestä possusta kymmeneen pekkaan, mutta suruksemme jouduimme luovuttamaan kesken ähkyn pelossa. Pikku possulle lahjoitimme kuitenkin hillosipulit sen uunissa kuivuneitten silmien paikalle.

su 29.9.

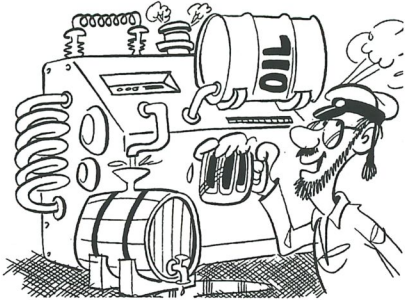
Täysin totta on sanonta, että jos koti-ikävä ei yllätä, matka on jäänyt liian lyhyeksi. Meidän matkamme ei onneksi jäänyt liian lyhyeksi, sillä kahden ihanan viikon jälkeen oli vähintään yhtä ihanaa istahtaa lentokoneeseen, jonka määränpäinä oli Suomi. Helsinki-Vantaan lentokentällä jokainen meistä taas muisti, miten upea maa Suomi kaikesta huolimatta on ja kuinka hienoa on olla suomalainen!

Suosittelun kaikille KoRKin jäsenille (ja miksei muillekin) excursioryhmän perustamista tai sellaiseen liittymistä. Excursiolla on kivaa!

Soile Lehtinen

TEK INFORMAATIOTA !

Tekniikan Akateemisten Liitto TEK toimii jäsentensä valtakunnallisena ammatillisena ja alueellisena etu- ja palvelujärjestönä. TEK valvoo diplomi-insinöörien ja arkkitehtien palkka- ym. työsuhde-etuja työmarkkinoilla, tarjoaa jäsenille yksilöllistä neuvontaa työsuhdeasioissa sekä useita konkreettisia jäsenetuja. TEK toimii aktiivisesti myös koulutus- ja teknologiapolitiikassa sekä toteuttaa erilaisia yhteiskunnan ajankohtaisiin haasteisiin vastaavia projekteja.

TEKin Opiskelijaedut

1. **Opiskelijajäsenyys on ilmainen**
2. **Jäsenetulehdet**
 - Ilmaiseksi Tekniikka & Talous vuodeksi (sen jälkeen 96 mk/a) ja Tekniikan Akateemiset -lehdet
 - 40 %:n alennus Oy Talentum Ab:n ammattilehdistä (Tietoviikko, MikroPC, Tietotekniikka, Talouselämä)
3. **Työttömyysvakuutus**
 - Opiskelijan kannattaa liittyä n.2v ennen valmistumista TEKin työttömyysvakuutuksen piiriin, hinta 450 mk/vuosi
4. **Työsuhdepalvelut ja oikeudellinen neuvonta**
 - Lakimiespäivystys Tampereella n. 5 kertaa vuodessa, seuraa ilmoittelua
5. **Harjoitteluopas ja harjoittelupalkkasuosituks**
 - "Harjoitteluopas teekkareille" -kirja maksutta
 - Vuosittain tarkastettava harjoittelupalkkasuositus
6. **Tilastopalvelut**
 - TEKistä saat tietoa teekkareiden ja valmistuneiden palkoista
7. **DI-Pörssi ja Diplomityöpörssi**
 - DI-Pörssi on koko ammattikuntaa palveleva maksuton ja luottamuksellinen työnvälitysoorumi
 - Diplomityöpörssi palvelee diplomityötä hakevia teekkareita
8. **Oppaita työelämän tarpeisiin**
 - Työsuhdeopas
 - Ulkomaan työsuhdeopas
 - Palkkataulukkoita, työsopimusmalleja, työpaikanhakumalleja
9. **Vastuu- ja oikeusturvavakuutus**
10. **Vakuutukset**
 - TEKin kautta huomattavia alennuksia vakuutuksiin (esim. matka-, tapaturma- ja kotivakuutukset)

Korkeakouluyhdyismies:
Ville Saarimäki
puh. 040-5038467
email: kkmies@hermia.fi

Kiltasi yhdysenkilö:
Timo Kojo
Puh. 040-5029965
email: k125241@cc.tut.fi

KONEENRAKENTAJAKILIA

TTKK